

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Пловдив, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Мария П. Петрова
Стоян Ат. Германов

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Мария П. Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20225000500190 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно и се развива по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение №260017 от 03.02.2022г., постановено по гр.дело №2497/2019г. по описа на Окръжен съд-Пловдив, са отхвърлени предявените от Сдружение „С. на б.а.“, ЕИК ..., със съдебен адрес: гр.С., бул.“Витоша“№150, бл.70, офисен етаж 2, Адвокатско дружество „Харизанов и П.“, адв.Д.П., за признаване за установено по отношение на Община-К., гр.К., ул.“П.С.“№1, щото Сдружение „С. на б.а.“ е собственик на ПИ и на изградената в него сграда с идентификатор по плана на гр.К.: по силата на закона, тъй като поземленият имот е бил отреден за целите и нуждите на СБА и предаден на СБА, а сградата в него е изградена за целите и нуждите на СБА, фактическият състав на което отреждане и отчуждаване е завършен с издадена Заповед №389/21.07.1976г. на Председателя на ИК на ОНС-П.; са му били предадени/предоставени за ползване за постигане на негови цели, по

аргумент от разпоредбите на чл.2,ал.4 от ЗДС и чл.2,ал.2 от ЗОБС, като държавни имоти, предоставени на юридическо лице с нестопанска цел по реда на НДИ /отм./, които по силата на закона не са нито държавна, нито общинска собственост, а са собственост на юридическото лице с нестопанска цел; евентуално, по силата на изтекла в негова полза придобивна давност, която по отношение на поземления имот е започнала да тече през 1975г., а по отношение на сградата – през 1979г., като повече от 40 години той ги е владял добросъвестно непрекъснато и явно; алтернативно, само за сградата, че е придобил същата по приращение, тъй като е изградена в терен, негова собственост, по силата на вече сочените обстоятелства, и Сдружение „С. на б.а.“, ЕИК ..., със съдебен адрес: гр.С., бул.“Витоша“№150, бл.70, офисен етаж 2, Адвокатско дружество „Харизанов и П.“, адв.Д.П., е осъдено да заплати на Община-К., гр.К., ул.“П.С.“№1, сумата от 600лв. – разноски в производството.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Сдружение „С. на б.а.“, който чрез пълномощника адв.Д.П. го обжалва с конкретни доводи за неправилност. Счита, противно на приетото от окръжния съд, от всички събрани в хода на производството писмени и гласни доказателства да се установява, че процесните имоти са предадени именно на СБА, поради което и собствеността върху същите е придобита от него по силата на закона, съгласно разпоредбата на чл.2,ал.4 от ЗДС и цитираната съдебна практика по нейното тълкуване и приложение, евентуално по силата на придобивна давност, започнала да тече от отреждането на земята през 1975г. за нуждите на СБА, съответно – от приемане през 1979г. на извършеното строителство на сградата. По подробно изложените съображения претендира за отмяна на обжалваното решение и уважаване на главния иск за собственост по силата на закона или на евентуалния за собственост по давност, както и за присъждане на направените пред двете инстанции разноски.

Въззиваемата страна Община-К. е депозирала чрез пълномощника юрисконсулт Д.Т. писмен отговор на въззивната жалба със съображения за нейната неоснователност, подкрепящи приетото от първоинстанционният съд от фактическа и правна страна. Претендира за потвърждаване на решението и за присъждане на разноски за въззивното производство за юрисконсултско

възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Предмет на въззивно разглеждане са предявените от Сдружение „С. на б.а.“ против Община-К. съединени в условията на евентуалност установителни иски с правна квалификация чл.124,ал.1 от ГПК за право на собственост върху ПИ и на изградената в него сграда с идентификатор по плана на гр.К. като придобито по силата на закона – чл.2,ал.4 от ЗДС, евентуално по давност и по приращение за сградата.

Ищецът твърди поземленият имот да е бил отреден за целите и нуждите на СБА, като с Решение на Секретариата на ЦК на БКП за по-нататъшната дейност в развитие на СБА от 25.02.1975г. е предвидено да се изгради система от модерно съоръжени учебно-технически центрове, в изпълнение на което предложението на арх.Г.К. – началник управление „Строителство и архитектура“, за отчуждаване на терен за изграждане на обект „Технически център на СБА и контролно-технически пункт на КАТ-К.“ е одобрено на 10.06.1975г. от ОНС-П. след като е избрана строителна площадка за обекта с Акт за категоризация на земя от 11.05.1975г. и съгласие на АПК-К. и след като с Протокол №6 от 14.05.1975г. Окръжният съвет по Архитектура и благоустройство е приел предложението на ИК на ГНС за отреждането на терена чрез преустрояване на парцел VIII в кв.15 по плана на гр.К. от СПТУ за Технически център на СБА и контролно-технически пункт на КАТ, за което е налице и разрешение на Министерство на земеделието и хранителната промишленост на основание чл.8,ал.2 от Правилника за приложение на Закона за опазване на обработваемата земя и пасищата. Отреждането е утвърдено със Заповед №389/21.07.1975г. на Председателят на ОНС-П. на основание чл.32,т.1 от ЗТСУ/отм./. В изпълнение на възложените във връзка с отреждането цели с Протокол обр.16/27.06.1979г. бил приет и въведен в действие изграденият в процесния имот обект „Междуучилищна и техническа база“, който протокол с писмо изх.№728/06.08.1979г. бил изпратен до СБА и от този момент, в който обектът бил окончателно предаден на СБА, сдружението самостоятелно го владее повече от 40

години. При тези обстоятелства ищецът счита, че юридическите лица с нестопанска цел при действието на Конституцията на НРБ от 1971г. са били със статут на обществени организации и тя е допускала държавни имоти да им бъдат предоставяни за ползване за постигане на техните цели и доколкото същите са включени в персоналният обхват на специалната норма на чл.2,ал.4 от ЗДС наред с търговските дружества, то законодателят третира предоставените им за ползване по реда на НДИ /отм./ държавни имоти по същия начин, както тези, включени в капитала на преобразуваните търговски дружества, и при липса на изрична законодателна уредба, която изрично да сочи, че тези имоти стават собственост на юридическите лица с нестопанска цел, извод в подкрепа на това разбиране може да бъде направен по тълкувателен път по аргумент от чл.2,ал.2 от ЗОБС, съгласно която норма, не са общинска собственост имотите и вещите на търговските дружества и на юридическите лица с нестопанска цел, дори когато общината е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество. След като държавните имоти, предоставени на юридическото лице с нестопанска цел по реда на НДИ /отм./, по силата на закона не са нито държавна, нито общинска собственост, те са станали собственост именно на това юридическо лице, какъвто е и случаят със СБА по отношение на процесните поземлен имот и сграда. Позицията се на съдебна практика. Поддържа, че цитираната Заповед №389/21.07.1979г. обективира отреждането и предоставянето на имота на СБА и финализира законовата процедура за придобиване на правото на собственост по силата на закона без да е необходим изричен акт за прехвърлянето на имуществото. В условия на евентуалност поддържа да е добросъвестен владеец на процесните обекти, тъй като ги владее на правно основание, годно да го направи собственик от момента на предаване на имота на СБА – отреждане на земята за нуждите на СБА през 1975г. и изграждане на сградата през 1979г., от когато осъществява непрекъснато и явно владение, като давността не е била спирана или прекъсвана, тъй като дори и в един момент процесните имоти да са били държавна собственост, тя е била частна, а не публична, поради което забраната на чл.7,ал.1 от ЗДС не е действала за тях. Поддържа относно сградата да е налице евентуално и основанията на чл.92 от ЗС за придобиването ѝ по приращение като построена в отредения в полза на СБА и владян от сдружението поземлен имот. Правният интерес от предявяване на искове е обоснован с писмена кореспонденция с ответната

община, в която същата твърди процесните имоти да са нейна собственост и за тях да е издаден АЧОС №6394/09.01.2019г.

С отговора на исковата молба ответникът Община-К. е оспорила исковете по същество с твърдения процесният имот – парцел VIII в кв.15а по плана на гр.К. да е отчужден по надлежния ред и отреден за детска площадка за кормуване, микроцентър на СБА и контролен пункт на КАТ, като с протокола обр.16 от 27.06.1979г. приетият и въведен в действие обект „Междуучилищна техническа база“-К. да е предаден за редовна експлоатация и поддържане на ОБНС-К., а не на СБА, на което основание на 01.11.1979г. да е заведен като дълготраен актив в инвентарната книга на Община-К. и за него да е съставен АДС №2020 от 05.05.1994г., в който е посочено, че имотът е предоставен за оперативно управление на държавната организация КАТ-гр.К.. Със Заповед №ДС-14-445 от 22.08.2018г. на областния управител на област П. процесният имот е отписан от актовете книги за недвижими имоти – държавна собственост. Въз основа на тези документи и на основание чл.56,ал.1 от ЗОБС за имота е съставен АЧОС №6394 от 09.01.2019г. Поддържа разпоредбата на чл.2,ал.4 от ЗДС, на която се позовава ищецът, да не обективира законово придобивно основание на право на собственост, а да решава конфликт на права между държавата и частноправни субекти в интерес на последните, но само тогава, когато държавното имущество е било прехвърлено на тези субекти, каквото прехвърляне в случая да не е налице, тъй като в АДС №2020 от 05.05.1994г. е посочено, че имотът е предоставен за оперативно управление единствено на държавната организация КАТ-К., но не и на СБА, а в протокола на приемателната комисия е посочено, че се приема и въвежда в действие диагностично хале на ОБНС-гр.К. и се предава за поддръжка и експлоатация на МВР, отдел КАТ-К.. Оспорва се имотите да са придобити по давност с позоваване на забраната по действащата до 1990г. разпоредба на чл.86 от ЗС за придобиване по давност на вещ, която е социалистическа собственост, а за вещите, частна държавна или общинска собственост, които са завладени преди влизане в сила на изменението на чл.86 от ЗС /ДВ, бр.33 от 1996г./, давностният срок започва да тече от 01.06.1996г., при което десетгодишният срок на недобросъвестно владение изтича на 31.05.2006г., когато течението на давностния срок е спряно с пар.1 от ДР към Закона за допълнение на Закона за собствеността /ДВ, бр.46 от 06.06.2006г./ и с последващи изменения на правната норма спирането е

продължено до 31.12.2022г., при което към датата на подаване на исковата молба и понастоящем не е изтекъл.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е приел установителните собственически иски за допустими при наличен правен интерес от предявяването им, с оглед обективизираното в представената кореспонденция между страните извънсъдебно оспорване на претендираните от ищеца права от страна на ответната община и съставения от нея за процесните имоти АЧОС №6394/09.01.2019г. Приел е за безспорен и установен статута на ищеца като обществена организация на притежателите на лични МПС в страната под името Български автомобилен туринг клуб /БАТК/, съответно на любителите на автомобилизма, туризма с МПС, автомобилния и картинг спорт в НРБ под името С. на б.а. /СБА/, съгласно представените извадки от уставите му от 1972г., 1977г. и 1982г., който понастоящем е юридическо лице с нестопанска цел, съгласно устава от 10.04.2001г. Измежду целите и задачите на тези организации в периода след 1969г. и до 1982г. винаги са били и тези за повишаване на техническата квалификация на членовете им в рамките на разработване на цялостни програми за осъществяване на дейността им, включително чрез създаване на учебно-методически кабинети и полигони на територията на цялата страна, за изграждане на модерни технически центрове и друга материална база за задоволяване потребностите на членската им маса. Поставените цели и задачи организациите са изпълнявали при взаимодействие с различни други органи и/или организации, включително най-често с МВР, сектор КАТ, като са се ангажирали за съвместно настояване пред народните съвети за определяне на нарочни места за миене, гресиране и почистване на колите, както и за определяне със съдействието на Комитета на ОФ на терени за създаване на обществени автомивки, площадки за прегледи и профилактика и обществени гаражи, паркинги и други и за организиране доброволния труд на водачите на МПС и населението за тяхното изграждане. С Решение на Секретариата на ЦК на БКП от 25.02.1975г. и ПМС №79/04.10.1976г., изменено и допълнено с ПМС №55/04.04.1991г., на СБА е възложено повишаване качеството на услугите като част от единната система за комплексно обществено обслужване на населението и изграждане на система от модерно съоръжени учебно-технически центрове и съвременна служба за оказване на пътно-техническа помощ, като се осигури обслужване на всички главни пътни

магистрала, за което ИК на ОНС и стопанските организации да оказват съдействие и помощ за развитие на дейностите на СБА, включително при изграждане, подобряване и разширяване на материалната му база. В тази връзка, на 11.05.1975г. с писмо изх.№1203 на АПК-К. до председателя на ГНС-К. било дадено съгласие парцел VIII в кв.15 в гр.К. да бъде отреден като терен за диагностичен пункт и контролно-технически пункт на КАТ и СБА и на същата дата бил съставен на основание Наредбата за категоризиране на обработваемата земя и пасищата Акт за категоризация на 8дка изоставена неполивна земя, съставляваща пасище, касаещ избрана площадка за технически център на СБА и контролен пункт на КАТ, а с Протокол №6 от заседание на Окръжния съвет по архитектура и благоустройство при ОНС-П., проведено на 14.05.1975г., било взето решение, с което е прието предложението на ИК на ГНС-К. за въпросното отреждане. На 10.06.1975г. било одобрено от ОНС-П. предложението на арх.Г.К. на основание чл.32 от ЗТСУ да се преустрои парцел VIII в кв.15 по плана на гр.К. от СПТУ на Технически център на СБА и Контролно-технически пункт на КАТ, както и да се вземе решение за отчуждаване на 8дка от землището на АПК-К., които да се предадат на ОС на СБА и Окръжно управление на МВР-отдел КАТ за изграждане на посочените обекти. С писмо от 24.06.1975г. до СБА-ОС П. с копие до ОНС-П. МЗХП посочило, че на основание чл.8,ал.2 от ПП на Закона за опазване на обработваемата земя и пасищата разрешава отреждането по реда на ЗТСУ на 8дка неполивна обработваема земя. Със Заповед №389/21.07.1976г. на Председателя на ОНС-П. въз основа на решението по чл.32,т.1 от ЗТСУ и чл.84 от ППЗТСУ на ОС по архитектура и благоустройство П. е утвърдено отреждането на парцел VIII в кв.15 по плана на гр.К. за „Детска площадка за кормуване, микроцентър на СБА и контролно-технически пункт на КАТ“. На 25.06.1979г. е съставен Протокол за приемане на обект „Междуучилищна техническа база“-гр.К., по който обектът е с инвеститор СД„Изграждане на населените места“-филиал К., а главен изпълнител е ОП„Благоустройство и комунално стопанство“, като в него е посочено, че обектът се предава за редовна експлоатация и поддържане на ОбНС-К.. Протоколът е изпратен на СБА с писмо от 06.08.1979г. С Протокол на приемателна комисия, въз основа на заповед №838/25.12.1982г. на зам.председателя на ОбНС-К. е прието и въведено в действие Диагностично хале на ОбНС-К., изградено в периода 20.05.1980г.-09.12.1982г., предадено за

поддръжка и експлоатация на МВР-отдел КАТ-К.. На 05.05.1994г. е съставен Акт №2020 за държавна собственост за парцел VIII в кв.15 по плана на гр.К. и находящите се в него контролно-технически пункт и микроцентър, като е посочено, че имотът е предоставен за оперативно управление на държавната организация КАТ-К.. Въз основа на този акт и протокола на приемателната комисия от 1982г. по искане на началник сектор ПП-КАТ е съставен Акт за публична държавна собственост №3798 за част от VIII – 6005кв.м. и диагностичен пункт на КАТ, предоставен за управление на МВР, РДВР-П., в който като северозападна граница на имота е посочен терен на СБА, а впоследствие е съставен АПДС №2491/03.09.2013г. за ПИ с идентификатор 36948.504.2379 с площ от 6160кв.м., съставляващ част от парцел VIII в кв.15 по плана на гр.К., ведно с находящите се в него две сгради – хале с канцеларии и сглобяема конструкция. Според приложената кореспонденция по повод и на грешка на СГКК в издадените скица МВР управлява единствено имота с идентификатор 36948.504.2379, но не и останалата част от бившия парцел VIII, отредена за СБА и заснета като ПИ с идентификатор Въз основа на протокола обр.16/27.06.1979г., извлечение от инвентарната книга на ДМА от м.юни.2018г. и АДС №2020/05.05.1994г. и по искане на Кмета на Община-К. със Заповед №ДС-14-445/22.08.2018г. на областния управител на област П. е отписан от актовете книги за недвижими имоти – държавна собственост ПИ с идентификатор с площ от 2420кв.м., съставляващ част от парцел VIII, ведно с построената в него сграда – микроцентър. Въз основа на тази заповед и на протокола обр.16/27.06.1979г. е съставен АЧОС №6394/09.01.2019г. за процесния имот. Имотът е заведен и отищеца като актив, който е предоставил за ползване на дъщерното му дружество С.С. ЕООД клон К., описан по сметка 200 – земи/терени, придобит 01.1988г., и по сметка 202 – сгради и конструкции, придобит 07.1988г. Прието е заключение на служебно допусната СТЕ относно статута на парцел VIII по отделните планове и идентичността на процесните земя и сграда с предвидените по плана. При тези доказателства от правна страна съдът е приел със Заповед №389 от 21.07.1976г. да е извършено на основание чл.32,т.1 от ЗТСУ/отм./ изменение на влезлия в сила ЗРП в обществен интерес, но не и отчуждаване за мероприятия на държавата, кооперации и обществени организации по реда на чл.63 и сл. от ЗТСУ/отм./, доколкото при действието на ЗТСУ само дворищнорегулационните планове имат пряко

отчуждително действие /чл.28-31/, а ЗРП за обществени мероприятия нямат, като е предвидена административна процедура за отчуждаване, включваща заповед на председателя на ИК на ОНС /чл.95/, откриване на производството, когато мероприятието е предвидено за изпълнение и са осигурени средства за обезщетяване на правоимащите и за дължими вноски съгласно разпоредбите за опазване на обработваемата земя /чл.97/, обезщетяване на правоимащите /чл.99,ал.1/, който ред е приложим и в случаите като настоящия, в които отреденият терен съставлява земя на АПК. Определянето и отреждането по реда на ЗТСУ на терен – обработваема земя в границите на населеното място или промишлена зона, за изграждане на обекти за неземеделски нужди след разрешение от МЗХП, съгласно чл.8,ал.1 и ал.2 от ППЗООЗП /отм./, не съставлява законово основание за придобиване на собственост и не е довело до придобиване на такава от страна на ищеца върху процесния терен. Тъй като доказателства за проведено отчуждително производство не са събрани, не е налице и отчуждаване като придобивно основание, което да легитимира ищеца за собственик по силата на закона. По същите мотиви и тъй като процесната сграда към датата на издаване на заповедта за отреждане на терен, върху който евентуално да се построи, не е била изградена, което се е случило в периода 1977-79г., то на ищеца не може да бъде признато като придобито по силата на закона и правото на собственост върху нея. Съдът е приел, че със Заповед №389/76г. не е изпълнен никой от фактическите състави на чл.94 и чл.96 от НДИ/отм./ за предоставяне на правото на управление и стопанисване на държавни имоти, нито този на чл.101 от НДИ/отм./ относно правото на ползване върху държавен недвижим имот. Приел е съставеният протокол от 1979г. за приемане на обекта да не съставлява протокол-опис по смисъла на чл.97,ал.2 от НДИ/отм./ за фактическо предаване на имот, за който е издаден акт за предаването му за стопанисване и управление по реда на чл.94 от НДИ/отм./, а да е акт, съставен на основание Правилника за капитално строителство /отм./, целящ предаване на реализирания обект за редовна експлоатация, с който при това обектът да е предаден на ОБНС-К., а не на СБА, макар и препис от него да е бил изпратен на последния. По тези съображения съдът е приел да не е налице поддържаната от ищеца хипотеза на чл.2,ал.4 от ЗДС, тъй като не се установява процесните имоти да са му били предоставени по надлежния за това ред. По евентуалният иск за собственост по давност е прието за установено от показанията на

ангажираните от ищеца двама свидетели – Ц.З. и Т.С., че след изграждане на сградата, съставляваща учебно-технически център на СБА в различни периоди от време СБА е осъществявал фактическа власт върху части от нея, без те да са конкретизирани напълно, а по отношение на терена съдът не ги е кредитирал като противоречащи помежду си и на други доказателства. Прието е първите сигурни данни за демонстриране на намерение на ищеца да държи процесните имоти като свои пред ответната община да се съдържат едва в запитването от 10.09.2020г. за това на какво основание общински служители са посетили собствения му поземлен имот и сграда. В обобщение е изведен извод ищецът да не е установил категорично със събраните доказателства да е владял процесните имоти най-малко 10 години при липса на посочено и доказано основание, годно да го направи собственик, към момента на установяване на фактическа власт, а отделно, с оглед твърденията на ищеца процесният за спора поземлен имот да е част от терен, предоставен му от Държавата за постигане на неговите цели, и сградата в него да е построена след отреждането му за Детска площадка, микроцентър на СБА, т.е. като е бил държавен имот и е останал такъв до деактуването му през 2018г., то след изменението на чл.86 от ЗС /ДВ, бр.33,96г./ забраната за придобиване по давност на вещи социалистическа собственост е останала валидна само по отношение на имоти публична държавна и общинска собственост, но пък със ЗД на ЗС /ДВ, бр.46/2006г./ и последващите му изменения, последното от които с ДВ бр.18/2020г., е спряно теченето на давността за придобиване на имоти частна държавна или общинска собственост, като каквито са актувани процесните с АЧОС от 2019г., така че, дори другите релевантни за наличие на това придобивно основание факти да бяха установени от ищеца, той пак не би могъл да придобие процесните имоти по давност.

Настоящата инстанция, с оглед служебните си правомощия по чл.269 от ГПК, намира обжалваното първоинстанционно решение за валидно и допустимо. То е постановено по допустими установителни собственически иски, за предявяването на каквито ищецът разполага с правен интерес, с оглед оспорване на претендираните от него права от страна ответната община, актувала процесните имоти като общински с Акт №6394/09.01.2019г.

Решението е постановено по предявените в евентуален порядък досежно наведените правни основания за придобиване на собствеността искове, независимо от непрецизно формулирания диспозитив по главния иск, по който са разгледани по същество именно релевираните от ищеца обстоятелства, очертаващи основанието на тази претенция и предмета на спора досежно придобиване на собствеността по силата на закона.

Безспорно е, че ищцовото сдружение като юридическо лице с нестопанска цел при действието на Конституцията на НРБ от 1971г. е бил със статут на обществена организация, която, съгласно чл.14 и чл.20, е могла да притежава, отделно от държавата, самостоятелно право на собственост за постигане на нейните цели, включително за осъществяване на предоставените ѝ от държавни органи дейности, както и за задоволяване на обществени интереси. Такива дейности на СБА са били възложени за съвместно осъществяване с различни държавни учреждения и организации и най-вече с КАТ, в каквато насока е представеното ПМС №79/04.10.1976г., изменено и допълнено с ПМС №55/04.04.1991г., с което е разрешено да изгражда диагностични консултативни пунктове и бази в страната за оперативно техническо обслужване на личните МПС на гражданите и да организира сервизна „Пътна помощ“ за леките автомобили и мотоциклетите, да организира и провежда учебна дейност за подготовка на водачи на МПС съгласно ЗДВП и правилника за приложението му, както и да извършва консултации и да организира подготовка, самостоятелно или чрез ДСО“М. и а.“ и да представя личните моторни средства на гражданите за годишен технически преглед пред органите на КАТ, с оглед до 1980г. всички желаещи граждани да се обслужват от СБА и ДСО“М. и а.“. За материалното обезпечаване на тези дейности в обществен интерес е била предвидена възможност по чл.63,ал.1,т.1 от ЗТСУ/отм./ за отчуждаване на недвижими имоти за осъществяване на мероприятия на обществените организации, предвидени по ЗРП, съгласно чл.32,ал.1,т.1 от ЗТСУ/отм./, като, според чл.64,ал.1 и ал.2 /в първоначалната редакция/ от ЗТСУ/отм./, отчуждаването е в полза на държавата, която придобива отчуждените имоти, а на обществените организации се отстъпва право на строеж. В настоящия случай предложението на арх.К. до председателя на ИК на ОНС-П. за отчуждаване на 8дка необработваема земя от землището на АПК-К. и предаването им на ОС на СБА и Окръжно управление на МВР-отдел КАТ за изграждане на

Технически център и контролно-технически пункт на КАТ е било одобрено на 10.06.1975г., като за това мероприятие е отреден с изменението на РП от 1966г. парцел VIII в кв.15а по плана на гр.К., съгласно представените решение на ОНС-П. по Протокол №6 от 14.05.1995г. и Заповед №389/21.07.1976г. на председателя на ОНС-П., както и приетото заключение на СТЕ. По делото не са представени доказателства за обезщетяване на собственика на отчуждения имот. Неправилно окръжният съд е приел, че с оглед на това и тъй като ЗРП за обществени мероприятия няма пряко отчуждително действие, ищецът не се легитимира като собственик по силата на закона на основание извършено отчуждаване. Ищецът не навежда отчуждаването като самостоятелно основание за придобиване на собствеността, а само като елемент на очертания от него фактически състав. Отчуждаването по силата на закона е само в полза на държавата, но не и в полза на обществените организации, като страните по делото не спорят, че теренът е бил отчужден, доколкото на това обстоятелство всяка от тях основава претендираното в своя полза право на собственост и предмет на спора е колизията на права помежду им, а не с лицето, от което е отчужден имота. Освен чрез отстъпване на правото на строеж, каквото в случая, безспорно не е учредено на СБА, на обществените организации е могло да бъде отстъпено от държавата правото на ползване върху държавен имот по реда и при условията на чл.101 от НДИ /отм./. С изменението на чл.14 /ДВ, бр.29 от 10.04.1990г./ от Конституцията от 1971г. е предвидена възможността общините да притежават отделна от държавата собственост, а с действащата Конституция от 1991г. изрично в чл.140 е прогласено правото на общината на собственост, която да използва в интерес на териториалната общност. Разграничаването на собствеността на държавна и общинска се регламентира, съгласно чл.17,ал.4, със закон. В тази връзка с пар.6 от ПЗР на ЗМСМА /ДВ, бр.77 от 17.09.1991г./ е изменен чл.6 от ЗС, като е проведено разграничение между имуществата държавна и общинска собственост, а с пар.7 /в първоначалната му редакция/ е определено кои държавни имоти преминават в собственост на общината по силата на закона, от които норми личи целта на законодателя да е била в собственост на общините да преминат имотите, изградени със средства от общинския бюджет, предоставени от държавата и по заеми целеви средства или такива от самооблагане на населението. При диференцирането на държавната и общинската собственост с влизане в сила на ЗМСМА от 1991г. се държи

сметка за държавното имущество, включено в капитала, уставния фонд или заведено по баланса на търговско дружество, фирма или предприятие с държавно имущество, с оглед приетия по приложението на чл.61-63 от ТЗ Закон за образуване на еднолични търговски дружества /в сила от 01.07.1991г./, уреждащ образуването и преобразуването на държавните предприятия като еднолични търговски дружества до приемането на ЗППДОП /ДВ, бр.38 от 08.05.1992г./, в каквата връзка разпоредбата на пар.7,ал.2 от ПЗР на ЗМСМА /ДВ, бр.49/1995г./, приложима от момента на влизане в сила на закона като въвеждаща отрицателна предпоставка за преминаване на собствеността към общините върху посочени в разпоредбата на чл.7,ал.1 от ЗМСМА държавни имоти, предвижда, че не преминава в собственост на общините имущество по ал.1, което е включено в капитала, уставния фонд или се води по баланса на търговско дружество, фирма и предприятие с държавно имущество. С разпоредбата на чл.17а /ДВ, бр.51 от 24.06.1994г./ от ЗППДОП/отм./ е предвидено законово основание за придобиване на държавно имущество, предоставено за стопанисване или управление на държавните предприятия, преобразувани в еднолични търговски дружества. Този придобивен способ не е изрично регламентиран за юридическите лица с нестопанска цел, които са били със статут на обществени организации. С приемането по-късно – ДВ, бр.44 от 21.05.1996г., на Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост, е дадена регламентация и за тях. Изрично в чл.2,ал.4 от ЗДС е предвидено, че не са държавна собственост имотите и вещите на търговските дружества и на фондациите /юридическите лица с нестопанска цел – ДВ, бр.17 от 2006г./, дори ако държавата е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество. Аналогична е била нормата на чл.2,ал.4 /в първоначалната ѝ редакция/ от ЗОБС. С чл.3 /в първоначалната редакция/ от ЗОБС е било предвидено, че не са общинска собственост сградите истройките на кооперативните организации и на сдруженията с идеална цел, чието строителство е извършено от тях до 13.07.1991г. /от когато е в сила действащата Конституция/, включително и прилежащият терен, с което целта на законодателя е била тези сгради да останат в собственост на посочените юридически лица, вложили средства и труд за тяхното изграждане, независимо дали им е било отстъпено по надлежния ред право на строеж. Със ЗИД на ЗОБС /ДВ, бр.101 от 2004г./ разпоредбата на чл.2 е изменена, като ал.2

е придобила съответна идентична на текста на чл.2,ал.4 от ЗДС редакция, според която не са общинска собственост имотите и вещите на търговските дружества и юридическите лица с нестопанска цел, дори ако общината е била единствен собственик на прехвърленото в тях имущество. Видно е при тази нормативна уредба, че при раздържавяването на имуществото и разделянето на бившата държавна собственост между Държавата, общините, кооперациите, юридическите лица с нестопанска цел и другите юридически лица последователно законодателството е целяло уреждане на статута на имотите при съобразяване с установеното до тогава положение, по който начин да осигури стопанисването им от тези, които са ги изградили, на които са били предоставени за ползване във връзка с осъществяване на тяхната дейност и цели, свързани с провеждане на държавната политика в отделните сектори на общественно-икономическия живот, и които фактически ги използват. При това положение и като се има предвид, че стопанисването и управлението на държавни имоти е могло да бъде предоставено по реда на чл.94, чл.95 и чл.96 от НДИ/отм./ само в полза на държавни организации, чрез които, съгласно чл.2,ал.1 от Наредбата, държавата е упражнявала правото си на собственост, и които имоти по силата на чл.17а от ЗППДОП/отм./ преминават в собственост на търговското дружество, учредено при преобразуването на съответното държавно предприятие, а на обществени организации е могло да се учреди единствено вещно право на ползване, съгласно чл.101 от НДИ/отм./ и чл.15д /отм./ от ЗС, като разпоредбите на чл.2,ал.4 от ЗДС и чл.2,ал.2 от ЗОБС по същество предвиждат, че не само прехвърлените на търговските дружества по този начин, но и предоставените на юридическите лица с нестопанска цел имоти, не са нито държавна нито общинска собственост, следва да се приеме, че по силата на закона те са станали собственост на юридическите лица. В настоящия случай безспорно е установено, че отчужденият имот е бил отреден за съвместно мероприятие на държавата и СБА за техническо обслужване и контролен преглед на моторните превозни средства чрез изграждане на технически център на СБА и контролно-технически пункт на КАТ. Същите са изградени, за което са представени съответно протокол обр.16/27.06.1979г. и протокол на приемателна комисия, съгласно заповед №838/25.12.1982г. Имотът е актуван изцяло като държавна собственост с Акт №2020 от 05.05.1994г., в който е посочено да е предоставен за оперативно управление на държавната

организация КАТ-К.. Според приетото заключение на СТЕ, ЗРП от 1966г. е бил частично изменян след изменението от 1976г., с което е заснет парцел VIII, със Заповед №281/18.03.1998г. и със Заповед №813/18.08.1999г., като със Заповед №300-4-21/2004г. на МРРБ е одобрен нов кадастрален план на гр.К., в който са заснети сграда 2560, вписана в разписния лист като постройка на СБА, и сграда 2379, вписана като постройка МВР-КАТ-Диагностично хале, на основание АДС №3798/21.12.2000г., а в новата кадастрална карта, одобрена със Заповед №РД-18-52/16.11.2011г. в границите на стария УПИ VIII, като са взети предвид измененията му със заповедите от 1998г. и 1999г., са обособени два отделни имота: ПИ с идентификатор с площ от 6160кв.м. и процесния ПИ с идентификатор ... с площ от 2420кв.м., очертани по изградени огради, представляващи материализирани имотни граници, като за първия е съставен приложения Акт №2491-МВР от 03.09.2013г. за публична държавна собственост, в който е вписано да е предоставен за управление на МВР-ОДМВР П. за изпълнение функциите на „Пътна полиция“-гр.К., за диагностика на пътно-превозни средства, а за втория е съставен цитирания Акт №6394 от 09.01.2019г. за частна общинска собственост. Изграждането на техническия център е станало със средства и труд на СБА, според показанията на св.Ц.З., който в този период е бил хонорован преподавател в ОС на СБА-К. и лично е участвал в строителството на сградата. Сградата се е стопанисвала от СБА и в нея са били провеждани технически прегледи на автомобилите, които след това минавали през контрола на КАТ, като и към момента в нея се извършвали от СБА услуги за ремонт на автомобили. Показанията на свидетеля не се опровергават от обстоятелството, че, според протокола обр.16/27.06.1979г., обектът е предаден за редовна експлоатация и поддържане на ОБНС-К., доколкото, както правилно е приел окръжният съд, същия е издаден на основание Правилника за капитално строителство /отм./ като такъв във връзка със самото строителство, а книгата за това строителство са били издавани на името на ОБНС-К., доколкото на СБА не е било учредено право на строеж, и се подкрепят от представеното писмо изх. №728/06.08.1979г. на СД“Изграждане на населените места“, посочена в протокола като инвеститор, с което същия е изпратен именно на СБА. Показанията кореспондират и на представената извадка от счетоводен амортизационен план по активи, според която имота е заведен като актив на СБА, предоставил го за ползване на негово дъщерно дружество С.С. ЕООД-

клон К.. Така установеното от фактическа и правна страна налага извода процесният поземлен имот да е бил отреден за изпълнение на възложените от държавата на СБА като обществена организация дейност, свързана с техническо обслужване на личните моторни превозни средства на гражданите и провеждане на учебна дейност на водачите на МПС, да е застроен с предвидената за изграждане за целта процесна сграда със средства на СБА и фактически да е използван и стопанисван от него, съобразно това му предназначение, поради което и по силата на закона, с оглед даденото тълкуване на действащите разпоредби на чл.2,ал.4 от ЗДС и чл.2,ал.2 от ЗОБС, имотът да е станал собственост на ищцовото сдружение.

Изложените съображения дават основание на настоящата инстанция да отмени изцяло отхвърлителното първоинстанционно решение и да уважи предявеният като главен установителен собственически иск, с оглед на което произнасяне по евентуалните искове не се дължи.

При този изход по делото и във връзка с претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените от него пред двете съдебни инстанции разноски, ответника следва да бъде осъден да му заплати такива в размер на общо 3169,43лв. за първоинстанционното производство за държавна такса, такси за вписване на исковата молба и съдебни удостоверения, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение, за които са представени доказателства и списък, а за въззивното производство разноски в размер на общо 2797,18лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Предвид изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Решение №260017 от 03.02.2022г., постановено по гр.дело №2497/2019г. по описа на Окръжен съд-Пловдив, и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА за установено по отношение на Община-К., гр.К., ул.“П.С.“№1, че Сдружение „С. на б.а.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.С., пл.“П.“№3, е собственик по силата на закона – чл.2,ал.4 от ЗДС и чл.2,ал.2 от ЗОБС, на ПИ с идентификатор и на построената в него

сграда с идентификатор по плана на гр.К..

ОСЪЖДА Община-К., гр.К., ул.“П.С.“№1, да заплати на Сдружение „С. на б.а.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.С., пл.“П.“№3, сумата от 3169,43лв. /три хиляди сто шестдесет и девет лева и четиридесет и три стотинки/, представляваща разноски за първоинстанционното производство, и сумата от 2797,18лв. /две хиляди седемстотин деветдесет и седем лева и осемнадесет стотинки/, представляваща разноски за въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ при условията на чл.280,ал.1 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____